

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2017 - 6183
Den 2. juli 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 815 (MOF alm. del), stillet den 1. juni 2017 efter ønske fra Karina Due (DF).

Spørgsmål nr. 815

"Ifølge en artikel "14 hunde fjernet – vi risikere de skal tilbage til ejer" af 24. maj 2017 fra dyreværnet.dk er 14 misrøgtede hunde blevet fjernet fra deres ejer på Lolland. Den nuværende lovgivning betyder imidlertid, at Dyreværnet kan blive tvunget til at aflevere hundene tilbage, da de ikke formelt er blevet overdraget til dyreværnsforeningen. I forlængelse af ovenstående vil jeg gerne bede ministeren redegøre for, hvordan det lovmæssigt kan lade sig gøre, at vanrøgtede hunde som i sagen fra Lolland ikke uden videre kan tvangs fjernes, men risikerer at blive sendt tilbage til deres ejer?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg henholder mig:

"Det fremgår af dyreværnsloven, at hvis dyr behandles uforsvarligt, kan politiet give den ansvarlige (dvs. den person, der besidder dyrene) pålæg om dyrets behandling. Det kan bl.a. dreje sig om pålæg om, at dyrene fodres, plejes, behandles for sygdom, eller at dyret aflives. Før der gives et pålæg, skal politiet indhente en erklæring fra en dyrlæge og om fornødent en udtalelse fra Fødevarestyrelsen. Politiet kan derefter give besidderen et skriftlig pålæg om at rette op på forholdene, og besidderen skal have lejlighed til at udtale sig om pålægget (partshøring). I sådanne tilfælde forbliver dyrene i besidderens varetægt på betingelse af, at pålægget efterkommes, og at der rettes op på forholdene.

Hvis pålæg om dyrets behandling ikke efterkommes, skal politiet sørge for dyrenes pasning og kan i den forbindelse anbringe dyrene et andet sted. Hvis et pålæg om aflivning ikke efterkommes, skal politiet sørge for, at dyret aflives.

Loven giver mulighed for, at denne procedure kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret. Politiet kan i sådanne tilfælde på baggrund af en veterinærfaglig udtalelse fra en dyrlæge – enten fra Fødevarestyrelsen eller privatpraktiserende – træffe afgørelse om, at dyrene f.eks. straks skal fjernes fra besidderen, eller at en anden skal sørge for dyrenes pasning. Det kan f.eks. dreje sig om tilfælde, hvor det vurderes, at besidderen ikke kan give dyrene den fornødne pasning og pleje, som f.eks. fodring og vanding, eller at forholdene i dyrenes opholdsrum kan udgøre en fare for dyrene.

Politidirektøren kan bestemme, at dyrene skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler her for (herunder dyrenes tilstand, udsigten til, at ejeren kan passe dyrene igen, og udgifterne ved dyrenes placering andetsteds). Der vil være tale om en konkret vurdering i de enkelte sager med hensyn til, hvilken afgørelse der findes mest hensigtsmæssig, herunder om det vil være dyreværns mæssigt forsvarligt at returnere dyrene til besidderen igen.

Det er domstolene, som tager stilling til, hvorvidt der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr.

Fødevarestyrelsen yder ofte veterinærfaglig bistand til politiet i forbindelse med vurdering af dyrenes kliniske tilstand og forholdene i øvrigt. Typisk følger politiet den veterinærfaglige indstilling fra Fødevarestyrelsen vedrørende fjernelse af dyrene. Også i denne sag har Fødevarestyrelsen ydet veterinærfaglig bistand ved at besigtige hundene. Fødevarestyrelsen kan ikke kommentere yderligere på den pågældende sag eller verserende politisager i øvrigt.”

Jeg kan tilføje, at det vil blive undersøgt, om den nuværende praksis på området sikrer, at dyr, som er blevet fjernet i forbindelse med en dyreværnssag, kun undtagelsesvis kommer tilbage til deres ejer. Jeg vender tilbage til udvalget efterfølgende.

Esben Lunde Larsen

/

Per Henriksen